

KOMISE EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ

V Bruselu dne 25.01.2005
KOM(2005)10 v konečném znění

BÍLÁ KNIHA

o výměně informací o odsouzeních v trestním řízení a jejich účinku v Evropské unii

{SEK(2005)63}

(předložený Komisí)

BÍLÁ KNIHA

o výměně informací o odsouzeních v trestním řízení a jejich účinku v Evropské unii

1. ÚVOD

1. Vytvoření prostoru svobody, bezpečnosti a práva předpokládá efektivní výměnu informací mezi příslušnými orgány členských států o odsouzeních a ztrátě práv osob, které jsou nebo nejsou občany Evropské unie a zdržují se na území členských států, jakož i možnost vyvodit z takových rozhodnutí důsledky i mimo členský stát, kde došlo k jejich vyhlášení nebo vyslovení.
2. Tato problematika se několikrát objevila v dokumentech Unie, pokud jde o výměnu informací o odsouzeních i o důsledcích, jež z nich lze vyvodit. Opatření 2, 3, 4, 14, 20, 22 a 23 programu opatření, jehož cílem je uplatňování zásady vzájemného uznávání trestních rozhodnutí¹, se zaměřují právě na tyto otázky. Zlepšení kvality výměny informací o odsouzeních v trestním řízení bylo Evropskou radou dne 25 a 26 března 2004 označeno ve prohlášení o boji proti terorismu za prioritu, což bylo schváleno Radou ve složení ministrů spravedlnosti a vnitra dne 19. července 2004. Haagským programem byla Komise vyzvána k předložení návrhů „s cílem zintenzívnit výměnu informací o odsouzeních a ztrátě práv obsažených ve vnitrostátních rejstřících trestů, zejména informací týkajících se pachatelů sexuálních deliktů, aby mohla Rada tyto návrhy přijmout do konce roku 2005“. Tato Bílá kniha představuje reakci na uvedený požadavek.
3. Bílá kniha podává přehled aktuálního stavu výměny informací o odsouzeních v trestním řízení a rozhodnutích o ztrátě práv na území Unie a navrhuje přijetí náročného akčního programu s cílem zřídit systém elektronické výměny informací mezi členskými státy o odsouzeních v trestním řízení. Jejím cílem je rovněž podnícení debaty o různých aspektech, jež musí vzít členské státy v úvahu, jestliže přihlížejí k odsouzením v trestních řízeních vedených v jiných členských státech. Účinkem odsouzení v trestním řízení na území EU se v příštích letech budou muset zabývat četné další práce; tato Bílá kniha může podat pouze první nástin této problematiky.

2. SOUČASNÁ SITUACE

2.1. Značné rozdíly mezi rejstříky trestů v jednotlivých členských státech

4. Tabulky v příloze podávají informaci o systému vnitrostátních rejstříků trestů vypracovanou na základě dotazníků, které Komise zaslala členským státům. Dokládají velkou rozdílnost vnitrostátních systémů záznamů o odsouzeních v trestním řízení (příloha 1).

---

¹ Úř. věst. C 12, 15.1.2001, s. 10.

5. **Centralizace a rozsáhlá digitalizace vnitrostátních rejstříků trestů:** vnitrostátní rejstříky trestů jsou prakticky ve všech členských státech vedeny centrálně. Vedou je však nejrůznější orgány (ministerstvo spravedlnosti, ministerstvo vnitra, policie). Převážná většina rejstříků je již vedena s využitím výpočetní techniky; kde tomu tak dosud není, existují zřejmě projekty na jejich převedení do digitální podoby.
6. **Obsah:** informace zaznamenávané do evidence jednotlivých vnitrostátních rejstříků trestů nejsou identické. Některé rejstříky obsahují veškerá odsouzení, jiné se omezují na závažné trestné činy. Některé vnitrostátní rejstříky obsahují odsouzení právnických osob, do jiných se taková odsouzení nezaznamenávají. Některé rejstříky se omezují na jen pravomocná rozhodnutí (překážka věci rozsouzené – „res judicata“), v jiných se, přinejmenším dočasně, zaznamenávají i rozhodnutí, proti nimž lze podat opravné prostředky. Některé rejstříky obsahují i část, do níž se zaznamenávají probíhající trestní řízení i určitá zrušující nebo zprošťující rozhodnutí, zejména pokud byla vydána z důvodu nepřičetnosti (trestní neodpovědnosti pro duševní poruchu). V určitých členských státech se zaznamenávají pouze rozhodnutí trestních soudů. V jiných státech obsahují rejstříky trestů i rozhodnutí správních orgánů nebo obchodních soudů, jimiž tyto orgány uložily například disciplinární tresty nebo vyslovily zákaz činnosti. Informace o výkonu trestů obsažené v různých vnitrostátních rejstřících se rovněž navzájem liší.
7. **Přístup k vnitrostátním rejstříkům:** Ve vnitrostátním právu jednotlivých členských států je rovněž nejrůznějšími způsoby upraveno, které orgány mají přístup k rejstříku trestů. V určitých případech je přístup k veškerým údajům z evidence vyhrazen pouze soudním, anebo pouze policejním orgánům. Tento přístup může být přímý či nepřímý. V jiných zemích mají přístup do rejstříku též správní orgány, je-li to potřebné k výkonu jejich činnosti. Přístup těchto orgánů může být omezený nebo neomezený. Ve velmi malém počtu členských států mají k rejstříku trestů přístup třetí osoby (profesní sdružení, zaměstnavatelé ze soukromé sféry, soukromí detektivové apod.). Ve většině členských států však právní předpisy umožňují přístup k údajům z evidence v rejstříku trestů osobám, jichž se tyto údaje týkají. Tento přístup může být v některých případech omezen na podání ústní informace nebo vydání výpisu, který neobsahuje veškeré údaje z evidence v rejstříku.
8. **Lhůty pro výmaz údajů z evidence v rejstříku trestů** jsou velice rozličné. V některých členských státech není dána právní možnost výmazu, v jiných se provádí automaticky nebo na návrh.

2.2. Výměna informací o odsouzeních v trestním řízení

9. Informace o odsouzeních v jiných členských státech se v současné době řídí články 13 a 22 Evropské úmluvy o vzájemné pomoci ve věcech trestních z roku 1959² (dále jen „Úmluva z roku 1959“) ve spojení s článkem 4 jejího dodatkového protokolu ze dne 17. března 1978.
10. Těmito ustanoveními se řídí podmínky vydávání výpisů z evidence rejstříku trestů mezi státy, které přistoupily k této Úmluvě, a zakládají rovněž závazek stran Úmluvy

---

² Rada Evropy, řada Evropských smluv č. 30

vyrozumět jednou ročně ostatní strany Úmluvy o všech odsouzeních jejich státních příslušníků.

11. Úmluva z roku 1959 sice tvoří současný rámec výměny informací, ale mechanismus, který je v ní stanoven, má omezený dosah. Podle provedených studií³ a informací, jež má Komise k dispozici, je tento informační tok nedostatečný. Zvláště je třeba upozornit na tři nedostatky:
  - obtížnost rychlého zjištění, ve kterých členských státech byla již určitá osoba trestána;
  - obtížnost rychlého získání informací při použití jednoduchého postupu;
  - obtíže s porozuměním předaným údajům.
12. **Obtížnost rychlého zjištění, ve kterých členských státech již byla určitá osoba trestána:** v praxi je pro členský stát nesnadné rychle, spolehlivě a vyčerpávajícím způsobem zjistit, zda již byla určitá osoba trestána v jiném členském státě. Zde je nutno rozlišovat mezi třemi skupinami osob:
  - pro státní příslušníky zemí, které nepřistoupily k Úmluvě z roku 1959, neplatí přirozeně ve státě, jehož jsou příslušníky, mechanismus centralizace informací podle článku 22 Úmluvy. Dřívější odsouzení na území Unie může být v takovém případě zjištěno pouze dotazem adresovaným všem členským státům.
  - pro osoby, jež nejsou občany státu, na jehož území se zdržují, ale mají občanství státu, který přistoupil k Úmluvě z roku 1959, by měl v podstatě fungovat mechanismus centralizace informací o odsouzeních v členském státě, jehož jsou občany. Strany Úmluvy se sice zavázaly oznamovat odsouzení občanů cizích států v trestním řízení, ale stát, jehož občany jsou tyto odsouzení, není povinen tato odsouzení do své evidence rejstříku trestů zaznamenat. Řada států, které jsou stranami Úmluvy, proto odsouzení cizími soudy nezaznamenává do evidence rejstříku trestů, nebo je zaznamenává jen v omezeném rozsahu. Další státy pak zaznamenávají pouze odsouzení a tresty, jež se vyskytují v jejich právním řádu. V důsledku toho nejsou údaje v evidenci rejstříku trestů některých osob ve státě jejich občanství kompletní. Jestliže se v takovém případě jiný stát obrátí na stát, jehož občany jsou tyto osoby, se žádostí o informace o jejich předchozích odsouzeních, budou takto získané informace neúplné. Kromě toho postupuje stát, jehož občany jsou tyto osoby, při zaznamenávání odsouzení do evidence v rejstříku trestů nebo při jejich výmazu podle svých právních předpisů. Totéž odsouzení se proto může řídit jiným právním řádem ve státě, kde k němu došlo, a jiným právním řádem ve státě, jehož občanem je daná osoba; to může vést k určitým zmatkům.
  - informovanost o odsouzení vlastních občanů by měla být v jiných státech, které jsou stranami Úmluvy, v důsledku oznamovací povinnosti stanovené v Úmluvě z roku 1959 lepší. Z právních i praktických důvodů jsou však sdělované informace

---

³ Viz studii, kterou v roce 2000 provedl Institute of Advanced Legal Studies (ISLA) při Londýnské univerzitě v rámci programu Falcone (2000/FAL/168). Studie, kterou v roce 2001 provedl Institute for International Research on Criminal Policy (IRCP) v rámci programu Grotius (2001/GRP/024)

často neúplné. Z právního hlediska je v některých případech předávání informací omezeno v důsledku sdělených výhrad k Úmluvě. Navíc nejsou některé situace uspokojivě upraveny (například u osob s dvojitým občanstvím). Jak již bylo řečeno, některé členské státy nezaznamenávají odsouzení v jiných státech do své evidence rejstříku trestů. V neposlední řadě bývá tato výměna informací v některých případech neúplná (pokud se například ve vnitrostátních rejstřících trestů neuvádí státní příslušnost odsouzených), anebo k ní nedochází vůbec.

13. **Obtížnost rychlého získání informací za použití jednoduchého postupu:** Pokud chtějí vnitrostátní orgány zjistit předchozí odsouzení cizinců, mohou to učinit cestou žádosti o právní pomoc (článek 13 Úmluvy z roku 1959). V praxi však tento mechanismus získávání informací o předchozích odsouzeních v jiném členském státě nefunguje zcela uspokojivě a vnitrostátní soudy jej často považují za těžkopádný, nezvyklý a nepřizpůsobený rytmu vnitrostátního řízení. Často pak dochází k tomu, že vnitrostátní soudy vynesou rozsudek nad občanem jiného členského státu pouze s přihlédnutím k evidenci rejstříku trestů jejich vlastního státu a zcela pomíjejí případná odsouzení v jiných členských státech, dokonce i ve státě, jehož je odsouzený občanem, anebo v němž má bydliště.
14. **Obtíže s porozuměním předaným údajům:** Údaje předané soudním orgánům jiných členských států nejsou někdy zcela přesně pochopeny. Toto nepochopení je částečně způsobeno obtížemi překladu, ale právní problémy bývají mnohem zásadnější. Do evidence rejstříků trestů jednotlivých členských států se zčásti zaznamenávají údaje, které se navzájem velmi liší. Jsou odrazem vnitrostátních právních řádů a obsah obdržených informací, zejména ohledně uložených trestů, je v některých případech pro orgány jiného státu matoucí.
15. Dne 13. října 2004 přijala Komise návrh rozhodnutí Rady o výměně informací z rejstříku trestů⁴. Cílem tohoto návrhu je v krátké době zlepšit současné mechanismy výměny informací mezi členskými státy. Proces výměny informací však nebude podstatně změněn a výše popsané nedostatky budou odstraněny jen částečně, a tudíž se s nimi budou muset vyrovnat budoucí projekty zaměřené na zlepšování tohoto systému.

2.3. Problematika ztráty práv

16. Ztráta práv představuje zvláštní druh sankcí, které nastolují zvláštní problémy v souvislosti s existencí a výměnou informací i s jejich právním účinkem. V tomto dokumentu je brán zřetel pouze na ztrátu práv spojenou s odsouzením v trestním řízení. O ztrátě práv může rozhodnout soudce v trestním řízení nebo může nastat automaticky v důsledku odsouzení. Může být vyslovena také v rámci občanskoprávního, správního nebo disciplinárního řízení, která navazují na odsouzení v řízení trestním. Údaje o ztrátě práv se tudíž v důsledku této rozličné právní povahy nezakládají ve všech případech do evidence ve vnitrostátních rejstřících trestů a jsou oznamovány spíše náhodně. I když jsou takové informace k dispozici, nelze je vždy použít, neboť nedostatek harmonizace práva představuje konkrétní překážku vzájemného uznávání. Komise předloží v roce 2005 sdělení týkající se této otázky. Doporučit lze rozdělení podle typu trestného jednání. Belgie

---

⁴ KOM(2004)664 v konečném znění.

přišla již v roce 2004 s iniciativou ve věci vzájemného uznávání zákazů činnosti spočívajícího v zákazu práce s dětmi v důsledku odsouzení pro trestné činy související s dětskou pornografií; to představuje první krok v této oblasti.

3. ZLEPŠENÍ INFORMAČNÍHO TOKU ZŘÍZENÍM SYSTÉMU ELEKTRONICKÉ VÝMĚNY INFORMACÍ

17. **Cíl:** Jakýkoliv systém výměny informací o odsouzeních v trestním řízení by měl konečnému uživateli poskytnout možnost rychle a zabezpečenou elektronickou cestou získat prostřednictvím rejstříku trestů úplné a snadno srozumitelné informace o odsouzeních osob v trestním řízení konaném na území Evropské unie.

3.1. Možnosti

18. Program vzájemného uznávání předpokládal (opatření č. 4) tři možnosti, jak zlepšit informační toky mezi členskými státy o odsouzeních v trestním řízení“ *(i) usnadnění bilaterálních výměn informací, (ii) elektronické propojení jednotlivých vnitrostátních rejstříků trestů a (iii) vytvoření skutečného evropského rejstříku trestů.*

19. První dvě možnosti mají tu výhodu, že jsou údaje uchovávány pouze na vnitrostátní úrovni, že jsou dodržovány vnitrostátní předpisy o nakládání s citlivými údaji a o přístupu k nim a že se zamezí uchovávání těchto údajů na evropské úrovni. Naopak mají tři zásadní nevýhody:

- zjištění úplné informace o odsouzeních by si vyžádalo systematické pořizování výpisů nebo opisů ze všech vnitrostátních rejstříků trestů, v důsledku čehož by významně vzrostl počet dožádání adresovaných orgánům, které vedou vnitrostátní rejstříky.
- vyžádalo by si vytvoření $25 \times 24 = 600$ kombinací výměny dat, popřípadě odpovídajících kapacit pro přístup z rozličných systémových architektur.
- dožadujícím orgánům nelze touto cestou podávat srozumitelné a bezprostředně použitelné informace.

20. Uvedeným obtížím lze čelit použitím třetí možnosti, která spočívá ve vytvoření standardního formátu, v němž by byly informace uchovávány na centrální úrovni. Tato možnost však neodpovídá sledovaným cílům. Informace obsažené ve vnitrostátních rejstřících by musely být znovu ukládány na evropské úrovni. To by předpokládalo vytvoření vlastního systému správy údajů a přístupu k nim, jakož i právní úpravy nakládání s příslušnými informacemi.

3.2. Návrh řešení

21. Aby bylo možno v přiměřené lhůtě vybudovat účinný systém výměny informací o odsouzeních v trestních řízeních, bylo by vhodné zvolit „střední cestu“ mezi vytvořením evropského rejstříku trestů na jedné straně a elektronickým propojením vnitrostátních rejstříků na straně druhé. Přitom musí být odstraněny výše popsání tři zásadní vady. Zavedení tohoto systému by mělo být provedeno ve dvou krocích:

- v první fázi je třeba vytvořit systém zjišťování členských států, ve kterých již byla určitá osoba trestána a vybudovat technickou a elektronickou infrastrukturu, jež umožní rychlou a bezpečnou výměnu informací o odsouzeních v trestním řízení;
  - ve druhé fázi pak bude vytvořen „standardní evropský formát“ výměny informací, který koncovému uživateli umožní získání srozumitelné a použitelné informace;
22. **V první fázi** umožní rychlé zjištění členského státu popř. členských států, kde již byla určitá osoba trestána. Ke zjištění předchozích odsouzení určité osoby je v současné době nutno nahlédnout do evidence rejstříku trestů ve státě, jehož je občanem, ale výsledky jsou, jak známo, málo spolehlivé.
23. Proto by bylo vhodné zřídit **evropskou kartotéku osob, které byly v minulosti odsouzeny v trestním řízení**. Do této kartotéky by byly za dodržení vnitrostátních a evropských právních předpisů o ochraně soukromí zařazeny pouze údaje, které umožňují zjištění totožnosti osoby (příjmení, jméno, místo narození, státní příslušnost atd.) a členského státu, kde již byla tato osoba trestána; nebyly by zde zaznamenány údaje o obsahu a formě odsouzení. Při nahlédnutí do kartotéky by bylo možno okamžitě zjistit, v kterém členském státě byla již daná osoba trestána a bližší podrobnosti o předchozích uložených trestech by bylo možno získat přímým dotazem adresovaným tomuto státu (viz přehled v příloze 2).
24. Vytvoření této kartotéky si rovněž vyžádá vytvoření společné definice pojmu odsouzení v trestním řízení jednotné pro všechny členské státy Evropské unie. Podle toho, v kterém členském státě jsou rejstříky trestů vedeny, bývají do jejich evidence zaznamenávána nejrůznější rozhodnutí, zejména rozhodnutí procesní, která byla přijata v přípravném řízení (viz bod 6 výše). Kvalita výměny informací a spolehlivost kartotéky navrhované v této Bílé knize může být zajištěna pouze tehdy, dojde-li ke shodě o typu rozhodnutí, která mají být zaznamenána do evidence této kartotéky. V souvislosti s návrhem rozhodnutí o výměně informací z evidence v rejstříku trestů navrhla Komise definici pojmu odsouzení. Tuto definici, která byla záměrně navržena tak úzce, aby obsáhla pouze pravomocná rozhodnutí trestních soudů, jimiž byl obžalovaný uznán vinným, a určitá správní a trestní rozhodnutí, která obvykle patří do oblasti justiční spolupráce, lze převzít do návrhu obsaženého v této Bílé knize.
25. Výměna informací **musí být prováděna na úrovni ústředních orgánů jednotlivých států**. Každý ústřední orgán musí na základě svého vnitrostátního práva rozhodnout, zda má dožadující orgán nebo osoba právo přístupu k požadované informaci, a této osobě následně předá kompletní výsledek dožádání, který kromě údajů, jež jsou k dispozici na vnitrostátní úrovni, obsahuje i veškeré informace, jež jsou k dispozici na evropské úrovni.
26. Po technické stránce odpovídá toto řešení postupům, které jsou již známy a byly vyzkoušeny v jiných evropských informačních systémech, například v systému SIS nebo Eurodac. Mimoto by bylo možno použít již existující infrastrukturu SIS nebo Eurodac, což by při současném zachování plné autonomie těchto systémů přineslo značné úspory, neboť by s využíváním infrastruktur nebylo spojeno společné využívání údajů.
27. Kromě toho tento návrh zahrnuje i vytvoření technické infrastruktury, která umožní rychlý a bezpečný přenos dat mezi vnitrostátními rejstříky trestů. Již v první fázi

provozu by bylo možno rychle a bezpečně předávat elektronickou cestou dožádání a odpovědi mezi vnitrostátními orgány (elektronický přenos naskenovaných dokumentů).

28. Zavedení výše popsaného systému by umožnilo odstranění některých problémů zjištěných při současném způsobu výměny informací, ale dokud nebudou vyměňované údaje standardizované, nebude možné okamžitě získat srozumitelné a použitelné informace.
29. K tomu dojde v **druhé fázi**, jež by měla umožnit další zrychlení informačního toku. Ve evidenci ve vnitrostátních rejstřících jsou v současné době zaznamenány velice různorodé informace. Zavedení systému elektronické výměny údajů předpokládá stanovení „standardního evropského formátu“, který přijmou všechny členské státy a který umožní přenos snadno převoditelných a po právní stránce srozumitelných informací.
30. Tento formát by měl obsahovat zejména následující informace:
  - údaje individualizující osobu, proti níž bylo rozhodnutí vydáno (jméno, příjmení, datum narození, místo narození, popřípadě pseudonym nebo přezdívku, pohlaví, státní příslušnost, u právnických osob právní formu a sídlo apod.);
  - informace o formě rozhodnutí (datum a místo rozhodnutí, název a povaha orgánu, který je vydal, druh rozhodnutí: pravomocný rozsudek, rozhodnutí státního zástupce/prokurátora, proti němuž není přípustný opravný prostředek apod.)
  - informace o jednání, v němž bylo rozhodnutí přijato (datum, místo a povaha jednání, právní kvalifikace, ustanovení zákona, na jehož základě byl uložen trest apod.);
  - informace o obsahu rozhodnutí (druh uloženého opatření: trest, případné vedlejší tresty a ochranná opatření, trvání trestů nebo opatření, pozdější rozhodnutí přijatá v souvislosti s výkonem trestu, případná ztráta práv apod.)
31. Pro snazší předávání informací musí být všechna údaje přesně definovány a pokud možno zakódovány, aby se usnadnila jejich převoditelnost. Jakmile bude tento „standardní evropský formát“ zaveden, obdrží dožadující orgán ve velmi krátké lhůtě informace ve svém jazyce. K překonání obtíží, které vyplývají z rozdílů mezi použitými právními pojmy, by mohl být sestaven „slovník“ vysvětlující povahu a význam použitých pojmů. Pomocí tohoto mechanismu by se sice neodstranily obtíže vyplývající z povahy různých trestních sankcí, ale bylo by možno zajistit transparentnost a přijatelnou úroveň srozumitelnosti pro konečné uživatele.

3.3. Pracovní program

32. Po ukončení první studie technické proveditelnosti předloží Komise na jaře roku 2005 návrh rozhodnutí o zavedení evropského systému elektronické výměny údajů o trestněprávních odsouzeních (to odpovídá výše vyložené první fázi). V témže roce bude vypracována další studie proveditelnosti, která přezkoumá technické i právní aspekty „standardního evropského formátu“ s cílem připravit druhou fázi projektu. Uskutečňování první fáze by mohlo započít v roce 2006.

4. VYUŽITÍ INFORMACÍ O ODSOUZENÍCH V OSTATNÍCH ČLENSKÝCH STÁTECH EVROPSKÉ UNIE

33. Zlepšení kvality výměny informací o odsouzeních v trestním řízení má smysl jen tehdy, pokud mohou být dané informace skutečně využívány. Odsouzení se může v právním řádu ostatních členských států projevit několika způsoby.
34. Na prvním místě je třeba jmenovat zákaz nového stíhání v jiném členském státě pro stejný skutek (non bis in idem). Tato zásada, která je úzce spojena s otázkou příslušnosti soudů, byla rovněž stvrzena v Chartě základních práv Evropské unie. Na toto téma bude v prvním pololetí roku 2005 vydána rovněž zelená kniha. Je však nutno poznamenat, že mechanismus plánované výměny informací o odsouzeních v trestním řízení nepostačí k zajištění plynulého toku informací s přihlédnutím k zásadě non bis in idem. Rozhodnutí, která neobsahují výrok o vině (zprošťující rozhodnutí), se zpravidla nezaznamenávají do evidence vnitrostátních rejstříků trestů, ale musela by být vzata v úvahu při uplatnění zásady non bis in idem.
35. Odsouzení v jednom členském státě může mít též účinky v jiném členském státě, má-li tento jiný stát provést jeho výkon. Jedná se zde však o jinou problematiku, v níž je otázka podání informace o odsouzení až druhotná, jelikož výkon odsuzujícího rozhodnutí předpokládá aktivní postup členského státu odsouzení, anebo členského státu výkonu (například s cílem odmítnout výkon rozhodnutí o vydání evropského zatykače). Tyto otázky musí být řešeny odděleně. Rakousko k tomuto tématu přednedávnem předložilo podnětný návrh.
36. Tato Bílá kniha se proto omezuje na předložení podnětů k diskusi o účincích informací, které jsou předávány cestou výše nastíněného způsobu výměny údajů s ohledem na problematiku zahájení nového trestního stíhání v jiném členském státě pro jiný skutek.
37. Úmluva z roku 1959 neupravuje právní účinky cizozemských odsouzení v trestním řízení. Evropská úmluva ze dne 28. května 1970 o mezinárodním platnosti trestních rozsudků⁵ sice obsahovala úpravu v této oblasti, ale byla ratifikována jen malým počtem států. Na úrovni Evropské unie upravuje recidivu⁶ pouze jediný právní akt, přijatý k ochraně eura.
38. Možnost uznání platnosti cizozemských rozsudků je v současné době vyhrazena vnitrostátnímu právu. Tato možnost bývá nezdědka omezená.
39. Dřívější odsouzení v trestním řízení mohou mít na vnitrostátní úrovni nejrůznější účinky. Mohou například ovlivnit:
- trestní stíhání jako takové (užití jiných procesních předpisů, jiných podmínek vyšetřovací vazby apod.);
  - hlavní líčení (například určení příslušnosti soudu), právní kvalifikaci trestného činu a výběr trestu (například nemožnost odsoudit recidivistu k podmíněnému trestu);

---

⁵ Rada Evropy, CETS č. 070. Tato Úmluva byla ke dni 19. října 2004 ratifikována devíti členskými státy.

⁶ Úř. věst. L 329, 14.12.2001, s. 3.

- výkon trestu (pro osoby, které již byly trestány, mohou být stanoveny jiné podmínky předčasného propuštění z trestu odnětí svobody nebo jiné podmínky výkonu trestu) a možnost, že bude trest mírnější absorbován trestem přísnějším.
40. V jednotlivých členských státech jsou účinky dřívějších odsouzení v trestním řízení upraveny zákonem, anebo jsou ponechány na volné úvaze soudce. V obou případech je často omezena možnost vzít v úvahu odsouzení v jiných členských státech. Aby bylo možno odstranit tuto dysfunkci, předloží Komise návrh rámcového rozhodnutí o zohlednění odsouzení v trestním řízení; toto rozhodnutí umožní uskutečnění druhého opatření programu k zavedení vzájemného uznávání soudních rozhodnutí v trestních věcech.